

داستان‌های خارجی / ۳۴

شب‌های روشن

و پنج داستان دیگر

نوشته

فئودور داستایوسکی

ترجمه

پرویز همتیان برجنی

مؤسسه انتشارات امیرکبیر

تهران، ۱۳۹۵

سرشناسه: داستایوسکی، فنودور میخائیلوفیچ، ۱۸۲۱-۱۸۸۱.
 Dostoyevsky, Fyodor.
 عنوان و نام پدیدآور: شب‌های روش و پنج داستان دیگر / نوشتۀ فنودور داستایوسکی؛ ترجمه پرویز همتیان
 بروجنی.
 وضیعت ویراست: ویراست ۲.
 مشخصات نشر: تهران: امیر کبیر، ۱۳۹۵.
 مشخصات ظاهری: ۳۷۰ ص.
 فروخت: داستان‌های خارجی: ۳۴.
 شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۰۰-۱۸۶۵-۱.
 وصفیت فهرست‌نویسی: فیبا.
 یادداشت: کتاب پاپلر از عنوان انگلیسی با عنوان «Stories» به فارسی ترجمه شده است.
 یادداشت: چاپ چهارم: ۱۳۹۶.
 موضوع: رسانه‌های کوتاه روسی - قرن ۱۹.
 شا: افزووده: همتیان بروجنی، پرویز؛ ۱۳۷۰، مترجم.
 میندی کنگره: ۱۳۹۵/۱/۳۳۵۹/۱ PG ۳۳۵۹/۱
 ردیفندی دیبوی: ۸۹۱/۷۳۳
 ۵ ره کتاب سی م: ۴۳۳

ش. ک: ۱۸۶۵-۰۰-۹۶۴-۹۷۸

این کتاب ترجمه‌ای است

Dostoyevsky, Fyodor. Stories. Moscow: Press publishers, Second edition 1975.

مؤسسه انتشارات امیرکبیر

تهران: خیابان جمهوری اسلامی، میدان استقلال صندوق پستی: ۱۱۳۶۵-۴۱۹۱

شب‌های روش و پنج داستان دیگر

© حق چاپ: ۱۳۹۵، ۱۳۸۶، مؤسسه انتشارات امیرکبیر

نوبت چاپ: چهارم (ویراست جدید)

نویسنده: فنودور داستایوسکی

مترجم: دکتر پرویز همتیان بروجنی

طراح جلد: محمدرضا نبوی

حروف متن: میترا ۱۳

چاپ و صحافی و لیتوگرافی: چاپ واژه‌پرداز آندیشه، تلفن: ۰۶۳-۷۷۱۴۵۰۶۳

شمارگان: ۱۵۰۰

بهای: ۱۷۰۰۰ ریال

تلفن مرکز فروش: ۰۲۱-۱۲۰۱-۰۷۲۱

فروش اینترنتی: www.amirkabir.net

همه حقوق محفوظ است. هر گونه نسخه‌برداری، اعم از زیراکس و بازنویسی، ذخیره کامپیوتری، اقتباس کلی و جزئی (به‌جز اقتباس جزئی در نقد و بررسی، و اقتباس در گیوه در مستندنویسی، و مانند آنها) بدون مجوز کننی از ناشر منوع و از طریق مراجع قانونی قابل پیگیری است.

فهرست

۷	پسگفتار مترجم
۱۱	مه مه
۴۱	مردم فیر
۱۸۹	شب‌های در من
۲۵۹	بزدل
۳۱۷	صبور
۳۷۳	یک اتفاق بسیار ناگوار
۴۴۳	رؤیای یک مرد مضمون

پیشگفتار مترجم

فندور میحایلویچ داستایوسکی در میان نویسنده‌گان برجسته جهان از چنان جایگاه رژیمند برخوردار است که نمی‌توان تأثیر او را بر آنان نادیده گرفت. از هرمان هـ^۱، ارسل پروست^۲، ویلیام فالکنر^۳، آلبـر کامو^۴، فرانس کافکـا^۵، هنری میلر^۶، یوکیو، شیما^۷، گابریل گارسیا مارکـز^۸، و به طور کلی همگـی نویسنده‌گان قرن بیستم به نوعی هستند تأثیر انداشته‌های او قرار گرفته‌اند. حتـی ارنست همینگوی^۹ داستان‌نویس، نـهـور، ریکـاـی تأثـیر داستایوسکـی بر آثار خود را بـسـیـار عمیق مـیـدانـد. به راستی، در داستان ای^{۱۰} داستایوسکـی چـهـ چـیـزـیـ نـهـفـتـهـ کـهـ اوـ رـاـ در میان مردم سراسر جهـانـ چـنـینـ شـخـصـ وـ نـمـوـنـهـ کـرـدـهـ است؟ بـیـ تـرـدـیدـ، هـر نـوـیـسـنـدـهـ اـیـ برـایـ بـیـانـ اـنـدـیـشـهـاـ وـ عـقـایـدـشـ شـهـدـهـ اـیـ برـایـ گـفـتـارـ وـ دـیدـیـ وـیـژـهـ برـایـ نـگـاهـ بـهـ روـیدـادـهـاـ پـیـرـامـونـ خـودـ دـارـدـ اـنـسـبـ تـهـرـمانـانـ دـاستـانـهـاـ دـاستـایـوسـکـیـ بـرـخـلـافـ نـوـیـسـنـدـگـانـ رـمـانـتـیـکـ قـبـلـ اـزـ اوـ کـهـ اـرـوـزـهـاـیـ دـلاـورـیـ،

-
1. Hermann Hesse
 2. Marcel Proust
 3. William Faulkner
 4. Albert Camus
 5. Franz Kafka
 6. Henry Miller
 7. Yukio Mishima
 8. Gabriel Garcia Marquez
 9. Ernest Hemingway

انسان‌دوستی و پایبندی به اصول اخلاقی برخوردار بودند، بری از چنین خصلت‌ها و یا درگیر مبارزه‌ای درونی برای دستیابی به چنین ویژگی‌هایی هستند؛ خصوصیاتی که قهرمانان داستان‌های او را برای تمام اقسام مردم حقیقی‌تر و ملموس‌تر می‌سازد؛ انسان‌های افتاده و فداکار مسیحی مانند پرنس میشکین^۱، سونیا مارملا دووا^۲ و آلیوشَا کاراما佐ف^۳، پوج‌گرایان خود ویرانگر مانند سویدریگایلوف^۴، مرد باکف^۵ و هوسرانانی بدین مانند فنودور کاراما佐ف^۶، بسیاری از آنان مانند دا سولنیکف در جنایت و مكافات و ایوان در برادران کاراما佐ف ضدقهرمان هستند و یا مانند پرس میشکین در ابله دارای رفتارهایی می‌باشند که از نظر ما ابلهانه به نظر م برستند. براین چه چیز در این رمان‌ها وجود دارد که آن‌ها را به عنوان آثار بر جسته در چشم نهانی ننمودار می‌کند؟ در حقیقت، داستایوسکی به تضاد موجود در روان انسان^۷ م بردازد، ربا درگیر کردن شخصیت‌های داستان‌های خویش با عاقبت خوشایند و یا روحشاید، اعدام شان در صحنه‌هایی کاملاً هیجان‌انگیز و در فضایی رسوایشی و ویرانگری، رسی و غواب اینی که سرانجام آنان را به کشف حقیقت هدایت می‌کند، سیر واقعی بحاف روح و روان را در انسان نشان می‌دهد. شش داستان نیمه کوتاه انتخاب شده مربوط به شش دوره خاص از زندگی اوست و سیر تکامل اندیشه را در این نویسنده بزرگ، ابله نیاز، می‌دهد. قهرمانان این داستان‌ها انسان‌هایی بسیار معمولی و از همان دسه کسانی هستند که ما هر روزه پیرامون خود مشاهده می‌کنیم. این افراد در مسیر پیشرفت دانایی نویعی با نقاط عطف در زندگی خود روبرو می‌شوند و پاسخ درست یا نادرست آنان تهدی کننده سرنوشت بعدی شان است. داستایوسکی در نتیجه‌گیری از داستان‌هایش همچه بـ

-
1. Prince Mishkin
 2. Sonya Marmeladova
 3. Alyosha Karamazov
 4. Svidrygailov
 5. Smerdyakov
 6. Fyodor karamazov

پایان تلخ آن‌ها تأکید ندارد بلکه تغییر و تحولی که در شخصیت داستان‌های او صورت می‌گیرد، از گزندگی چین سرانجامی می‌کاهد و در حقیقت اوج خلاقیت او در پایان داستان نمودار می‌شود حتی انزوا، زندان، دیوانگی و مرگ نه تنها بیانگر سقوط اخلاقی قهرمانان او نیست بلکه به نوعی تعالی و تکامل شخصیت‌ها را در وجودشان به نمایش می‌گذارد.

بسیاری از رمان‌های داستایوسکی از نظر زمانی فشرده هستند و تنها چند ساعت (سبو)، یا چند روز (شب‌های روشن) و یا چند ماه (مردم فقیر) را بیشتر در بر گیرند. این عمل باعث می‌شود که نویسنده از اثرات گذشت زمان بر سرنوشت قهرمانان خود را بتواند درونمایه بسیاری از داستان‌های او را خودکشی، غرور پایمال شود. این‌ها از دست رفته خانوادگی و تجدید حیات معنوی از طریق رنج بردن تشکیل شده‌اند.

داستایوسکی در سراسر داستان‌هایش از رنج انسان‌ها سخن می‌گوید، اما به شیوه‌ای دلنشیز؛ گویی سه نانه مچون بارانی پرمهر و باصفا زنگ جهل و غم و آندوه را از دل انسان می‌سوید و آنرا بیان را در برابر چشمان او به نمایش می‌گذارد. او چنین برداشتی را در پایان داستان «بزدل» با مهارت و به زیبایی تمام بیان می‌کند و شهر آرمانی اش را که او همیشه را آن بود، نمایان می‌سازد. در تمام داستان‌های بلند به طور کلی و در مورد این شاهزاده‌است، بدویژه یک خط اصلی دیده می‌شود و آن عشق به انسان‌ها و یا دوست. ستون آن‌هاست؛ احساسی که سرچشمه تمام ویژگی‌های والای انسانی از سیاست، فدایکاری، از خودگذشتگی و حق‌شناختی است که می‌تواند انسان را در دستیابی به مفهوم واقعی خوشبختی کمک کند.